

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 108/2566

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (แปลงทุ่งแห้ว) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและย้ายสิ่งของออกจากที่ดินพิพาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีคำขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าว กับให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทแต่เพียงผู้เดียว อันมีลักษณะเป็นการตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เหตุแห่งการฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่นั้น จำต้องวินิจฉัยก่อนว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงมีความมุ่งหมายที่จะให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 108/2566ศาลปกครองเพชรบุรีศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ศาลผู้รับความเห็นนาย พ.ผู้ฟ้องคดีอธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม

คำพิพากษา

2 คนผู้ถูกฟ้องคดี พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ป.พ.พ. ป.ที่ดิน แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (แปลงทุ่งแห้ว) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและย้ายสิ่งของออกจากที่ดินพิพาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีคำขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าว กับให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทแต่เพียงผู้เดียว อันมีลักษณะเป็นการตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เหตุแห่งการฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่นั้น จำต้องวินิจฉัยก่อนว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงมี

ความมุ่งหมายที่จะให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/108/2566>